

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Valenty a soudců JUDr. Aleny Lustigové a JUDr. Michaela Pažitného ve věci žalobce **Odborového svazu pracovníků zemědělství a výživy – Asociace svobodných odborů** se sídlem v Praze 2, Tyršova 6, IČ 00006033, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Pavlasem, Ph.D, advokátem se sídlem ve Velkém Meziříčí, Náměstí 18, proti žalované **Základní organizaci Odborového svazu státních orgánů a organizací Semčice** se sídlem v Semčicích, PSČ 294 46, IČ 71161716, zastoupené JUDr. Pavlem Srbem, advokátem se sídlem v Praze 2, Chodská 23, o vydání účetních dokladů, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 23.října 2006, čj. 25 C 245/2005-166

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I.stupně se **m ě n í** takto:

Žaloba, aby žalované bylo uloženo vydat žalobci doklady organizační složky Odborového svazu pracovníků zemědělství a výživy – Asociace svobodných odborů ČR, Základní organizace odborového svazu pracovníků zemědělství a výživy Čech a Moravy při Hilleshog Semčice, Semčice 294 46, č.org. 06-0384-3207, IČ 62450123, a to účetní knihu této organizační složky za období od 21.3.1995 do 24.3.2003, výpisy z účtů této organizační složky za období od 1.1.2000 do 24.3.2003, doklady týkající se Rekreačního zařízení ve Františkově, zapsaného na LV č.1430, u Katastrálního úřadu, pracoviště Semily, pro k.ú. Františkov v Krkonoších, obec Rokytnice nad Jizerou, a to účetní knihu tohoto zařízení vedenou za období od 21.3.1995 do 24.3.2003, očíslované a řádně nalepené doklady o příjmech a výdajích tohoto zařízení v přehledné formě na jednotlivých formulářích a podepsané zodpovědnou osobou od 1.1.2000 do 24.3.2003, pokladní inventury tohoto zařízení, včetně podpisů zodpovědných osob za období k 3.6. a 31.12.2000, k 30.6. a 31.12.2001, k 30.6. a 31.12.2002 a k 24.3.2003, knihu hostů tohoto zařízení od 1.1.2000 do 24.3.2003, roční inventury majetku tohoto zařízení k 31.12.2000, k 31.12.2001, k 31.12.2002 a k 24.3.2003 **se z a m í t á.**

- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudem I.stupně částku 22.491,- Kč a před soudem odvolacím částku 11.424,- Kč, vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalované.

Odůvodnění :

Vpředu označeným rozsudkem soud I.stupně rozhodl, že žalovaná je povinna žalobci vydat do tří dnů od právní moci rozsudku doklady organizační složky Odborového svazu pracovníků zemědělství a výživy – Asociace svobodných odborů ČR, Základní organizace odborového svazu pracovníků zemědělství a výživy Čech a Moravy při Hilleshog Semčice, Semčice 2964, č.org.06-0384-3207, IČ 624501123 podrobně specifikované ve výroku I. napadeného rozsudku. Výrokem II. uznal žalovanou povinnou zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 12.456,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonné odvolací lhůtě (§ 204 odst.1 o.s.ř.) žalovaná odvolání. Namítala, že žalobce není právním nástupcem původní základní organizace při Hilleshog Semčice, 294 46, č.org.06-0384-3207, IČ 624 50 123, neboť dle stanov z 15.2.1997, ale i dle stanov ze 17.2.2001 mají jednotlivé základní organizace v rámci odborového svazu svoji vlastní právní subjektivitu, která se týká všech otázek vlastnictví a to jak věcí movitých, tak věcí nemovitých. Trvala na tom, že žalobce je pouze zastřešující organizací mající hájit společné zájmy odborových organizací působících v určité hospodářské oblasti, přičemž jednotlivé odborové organizace mohou svobodně přecházet na základě vlastního uvážení a rozhodnutí z jednoho odborového svazu do druhého, přičemž možnost slučovat se s jinými odborovými organizacemi je dána obecně v nejširším slova smyslu, nikoli v zúženém slova smyslu, jak mylně tvrdí žalobce. V souladu s ust. čl.12 odst.3 Stanov ze dne 15.2.2001 se právní předchůdkyně žalované transformovala do jiného odborového svazu než je odborový svaz žalobce a došlo tak k jejímu zániku a současně ke vzniku nového subjektu, jako právního nástupce původní odborové organizace. Šlo tedy o zánik odborové organizace s transformací, takže na tuto nástupnickou organizaci přešel veškerý majetek zanikající organizace, neboť na odborový svaz by přešel pouze při zániku odborové organizace bez transformace. Tímto postupem žalovaná neporušila stanovy ani žádný jiný zákon, neboť v žádném z těchto předpisů není výslovně uvedeno, že by se mělo přecházet výlučně a pouze v rámci jednoho odborového svazu, není jimi stanoven zákaz přechodu do jiného odborového svazu, ani sankce ztráty majetku. Pokud žalobce tvrdí, že lze přecházet pouze v rámci jednoho odborového svazu, pak jde o konstrukci žalobce vedoucí ke zdůvodnění žaloby. Ve stanovách ani v zákoně však takové omezení není a pokud by tomu tak bylo, pak by nebyla sdružovací svoboda, neexistovala jistota nedotknutelnosti vlastnického práva a nebyl by ani možný přechod z jiného odborového svazu do odborového svazu žalobce a vznik členství, tak jak předpokládá článek 5. bod 2. stanov žalobce schválených dne 17.2.2001. Žalovaná proto nesouhlasí s názorem soudu I.stupně o tom, že stanovy neumožňují přechod a s tím i převod majetku z jednoho do druhého odborového svazu, zvláště když na odborový svaz jehož je nyní členem žádný majetek nepřevdla. Upozornila, že její právní předchůdce vstoupil do odborového svazu žalobce se svým historickým majetkem, ve své odborářské činnosti dále pokračuje po té, co se usnesl na své transformaci a vstupu do jiného odborového svazu. Činnost tedy neukončil i nadále má členskou základnu, která majetek

užívá a zvelebuje. Ve stanovách je transformace důvodem pro přechod majetku na nástupnickou odborovou organizaci a není proto dán důvod pro ustavení delimitační či jiné komise. Závěrem svého odvolání žalovaná setrvala na své námitce, týkající se struktury dokladů žalobou požadovaných, neboť nyní požadované doklady neodpovídají žalobcem daným pokynům právnímu předchůdci žalované, žalobce od právního předchůdce žalované nikdy takové listiny nepožadoval, jejich existenci v řízení před soudem I.stupně neprokázal a rozhodnutí soudu I.stupně je tak stíženo nedostatkem vykonatelnosti. Žádala proto, aby odvolací soud rozsudek soudu I.stupně změnil, žalobu zamítl a žalované přiznal náhradu nákladů před soudy obou stupňů. Při odvolacím jednání opětovně upozornila na nevykonatelnost vydaného rozhodnutí i na to, že soud I.stupně při svém rozhodování vycházel ze směrnice o vedení účetnictví, kterou žalobce vydal v roce 2002, platila od 31.12.2002 a žalované nebyla nikdy doručena.

Žalobce ve stručném vyjádření žádal, aby rozsudek soudu I.stupně byl jako věcně správný potvrzen a přiznána mu náhrada nákladů odvolacího řízení. Odvolání žalobce považoval za účelové a nedůvodné. Při odvolacím jednání poukázal na řadu obdobných sporů v nichž se Nejvyšší soud vypořádal s právní subjektivitou zaniklých odborových organizací. Konkrétně pak poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu zn.sp. 28 Cdo 2669/2006 a rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové zn.sp. 24 Co 450/2006 a 24 Co 452/2006.

Krajský soud, jako soud odvolací, přezkoumal k odvolání žalované napadený rozsudek, přezkoumal i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 věta první, o.s.ř., § 212 odst.3,5 o.s.ř. a posléze dospěl k přesvědčení, že odvolání žalované je částečně opodstatněné.

V souzené věci se žalobce domáhá vydání účetních dokladů zaniklé odborové organizace, která byla organizační složkou žalobce a to Základní organizace Odborového svazu pracovníků zemědělství a výživy Čech a Moravy při Hillehog Semčice, Semčice 294 46, č.org.06-0384-3207, IČ 62450123 (dále jen ZO Hillehog Semčice) s tím, že tyto doklady převzala žalovaná, která se považuje za právního nástupce této zaniklé organizační složky. Podání žaloby odůvodnil tím, že u Okresního soudu v Semilech se domáhal určení vlastnického práva k nemovitostem v obci a katastrálním území Rokytnice nad Jizerou a to budově čp.75 na stavební parcele č.87 a pozemku p.č.433. Soud žalobu zamítl jako předčasnou s tím, že žalobce dosud neprovedl likvidační jednotky dle článku 36 odst.5 stanov, dle nichž v případě zániku odborové organizace přechází majetek po předchozím vypořádání práv a povinností na odborový svaz, tedy na žalobce.

Soud I.stupně rozsudkem ze dne 11.ledna 2006, čj. 15 C 245/2005-66 žalobě vyhověl, když po provedeném dokazování dospěl k závěru, že účetní doklady třetí osoby, tj. ZO Hillehog Semčice, které byly náležitě specifikovány, nepochybně existují, jsou v držení žalované a i když mu nepřísluší řešit, který subjekt má být po právu vlastníkem věci náležejících do majetku této třetí osoby, má žalobce vůči žalované oprávněný zájem na vyřešení právních vztahů k věcem, které byly v majetku této třetí osoby. K odvolání žalované byl rozsudek soudu I.stupně usnesením odvolacího soudu ze dne 28.dubna 2006, čj. 26 Co 170/2006-91 zrušen a věc mu vrácena k dalšímu řízení (§ 219a odst.1 písm.b), § 221 odst.1 písm.a) o.s.ř.) s tím, že rozsudek soudu I.stupně je nepřezkoumatelný pro nedostatek právního posouzení věci. Odvolací soud proto soudu I.stupně uložil, aby se věci zabýval z pohledu ust. § 126 občanského zákoníku a zaměřil se na to, zda požadované

účetní doklady lze považovat za vlastnictví žalobce, či zda mu svědčí oprávnění mít tyto doklady u sebe a zda je žalovaná strana zadržuje bezdůvodně. Po té soud I.stupně, po doplnění dokazování v naznačeném směru vydal napadený rozsudek, kterým žalobě vyhověl. Při svém rozhodování vycházel ze zjištění, že doklady jejichž vydání se žalobce domáhá jsou movitými věcmi ve smyslu ust. § 119 občanského zákoníku a v důsledku přechodu majetku zaniklé organizace - ZO Hilleshog Semčice je vlastníkem těchto dokladů žalobce a to v souladu s ustanovením článku 12 odst.3 závazných stanov (schváleny dne 17.února 2001), neboť tato organizace zanikla bez transformace. Žalovanou proto nepovažoval za právního nástupce této zaniklé organizace, ale subjektem nově vzniklým a neshledal žádného důvodu k tomu, aby ve svém družení měla požadované účetní doklady. Z tohoto důvodu měl za to, že žalobce, v souladu s ust. § 126 občanského zákoníku, má právo na ochranu před neoprávněným zásahem do svého vlastnického práva ze strany žalované a uznal ji povinnou účetní doklady žalobci vydat.

Se závěrem soudu I.stupně, že žalovaná je povinna žalobci vydat účetní doklady se odvolací soud neztotožňuje, byť lze souhlasit s tím, že žalobce je vlastníkem majetku zaniklé odborové organizace ZO Hilleshog Semčice. Přechod vlastnického práva k veškerému majetku této organizace byl před soudem I.stupně prokázán a odvolací soud v plném rozsahu na zjištění soudu I.stupně a z těchto zjištění vyvozený právní závěr odkazuje. Námitky žalované týkající se přechodu vlastnického práva k majetku zaniklé organizace považuje odvolací soud za neopodstatněné, neboť členové ZO Hilleshog Semčice sami rozhodli o zániku této organizace jejím vystoupením z odborového svazu žalobce a organizace tak dle článku 12 odst.3 věta druhá zanikla bez transformace a dle stanov majetek této organizace přechází na odborový svaz, tedy na žalobce (článek 36 odst.5). Pokud žalovaná tvrdí, že k zániku došlo dle věty první tohoto ustanovení stanov, tedy přechodem (transformací) do jiné odborové organizace, pak s tímto názorem nelze souhlasit. Platné stanovы se týkají výlučně odborových organizací v rámci odborového svazu žalobce, kterými jsou základní organizace a územní organizace (článek 11 odst.1 stanov), přičemž žádné z ustanovení stanov neupravuje přechod odborové organizace, včetně jejího majetku do jiného odborového svazu. Možnost přechodu majetku základní organizace do jiného odborového svazu nelze dovodit ani z ust. článku 5 odst.2 stanov, neboť tento článek upravuje pouze členství jednotlivých členů odborové organizace při jejich přechodu do odborového svazu žalobce z jiného odborového svazu a netýká se majetku této přecházející odborové organizace. Nelze souhlasit ani s názorem žalované, že pouhým přechodem (vstupem) do jiného odborového svazu nemůže pozbyť svého historického majetku majetku s nímž již vstoupila do odborového svazu žalobce. Je tomu tak proto, že již listinou o přechodu vlastnického práva k nemovitostem u katastrálního úřadu Semily ze dne 13.dubna 1994, kterou byl Majetkovou, správní a delimitační unií odborových svazů potvrzen přechod vlastnického práva k nemovitostem zapsaným na listu vlastnictví č.1430 v katastrálním území Františkov v Krkonoších, obec Rokytnice nad Jizerou, okres Semily (stav. parcela č.87, dům čp.75 - zastavěná plocha, poz.parc.č.433 - louka) na Základní organizaci odborového svazu zemědělství při Hilleshög NK Semčice, byla vlastnické práva k předmětným nemovitostem omezena ujednáním, že odborový majetek je nezcitelný, že převod vlastnictví je podmíněn souhlasem vyššího odborového orgánu a že v případě zániku ZO přechází majetek po vypořádání závazků na odborový svaz zemědělství. Listinu spolupodepsal i tehdejší předseda základní organizace pan F. [redacted] H. [redacted]. Toto ujednání pak je shodné s článkem 12 odst.2 věta druhá a článkem 36 odst.5 stanov.

I když odvolací soud souhlasí s tím, že na žalobce v důsledku zániku ZO Hilleshog Semčice přešlo vlastnické právo k majetku této organizace, nebylo možno žalobě na vydání podrobně specifikovaných účetních dokladů vyhovět. Podle § 126 odst.1 občanského zákoníku *má vlastník právo na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje; zejména se může domáhat vydání věci na tom, kdo mu ji neprávem zadržuje.* Z citace tohoto zákonného ustanovení vyplývá, že žaloba na vydání věci může mít úspěch v případě, že žalobce prokáže své vlastnické právo k věci o jejíž vydání jde, že věc má u sebe žalovaný a že ji zadržuje neoprávněně. V souzené věci se žalobci podařilo prokázat pouze vlastnictví k majetku zaniklé ZO Hilleshog Semčice, jehož součástí mohou být i účetní doklady, jako věci movité. Podařilo se mu prokázat i to, že povinností ZO Hilleshog Semčice bylo hospodařit se svými prostředky tak, jak jí to bylo uloženo článkem 36 odst.6 stanov, dle kterého odborový svaz a odborové organizace hospodaří se svými prostředky dle platných účetních, daňových a dalších právních norem, popřípadě dle směrnice ze dne 31.prosince 2002, pokynu předsedy č.38 a Archivního a skartačního řádu účinného od 14.března 1997. Zda takto skutečně hospodařila ZO Hilleshog Semčice, zda pravidelně vyhotovovala účetní doklady, tak jak jsou požadovány žalobním návrhem a zda jsou v držení žalované se žalobci prokázat nepodařilo, ač byl soudem I.stupně řádně, dle ust. § 118a odst.1,3 o.s.ř., při jednání dne 19.července 2006, poučen a vyzván k doplnění svých tvrzení a důkazních návrhů mimo jiné i o tom, že požadované doklady existují. Důkaz o existenci dokladů jak u zaniklé ZO Hilleshog Semčice, tak u žalované však předložen nebyl. Pokud soud I.stupně při úvaze, zda požadované účetní doklady existují a jsou v držení žalované vycházel pouze z předpokladu, že musely být vyhotovovány, když tak stanoví předpisy o účetnictví, stanovy a směrnice žalobce, pak takové rozhodnutí je nevykonatelné, neboť pouhý předpoklad o tom, že zaniklá ZO Hilleshog Semčice hospodařila se svým majetkem, tak jak jí bylo uloženo stanovami a jinými předpisy, ještě neznamená, že tak skutečně činila a že požadované účetní doklady skutečně existují a jsou v držení žalované. Možno proto uzavřít, že žalobce přes dané poučení neprokázal, že v době zániku ZO Hilleshog Semčice existovaly jím požadované účetní doklady a že tyto účetní doklady jsou nyní v držení žalované. Odvolací soud proto ze všech výše uvedených důvodů rozsudek soudu I.stupně ve výroku prvním změnil (§ 221 odst.1 písm.a) o.s.ř.) a žalobu zamítl.

Závěrem považuje odvolací soud za potřebné účastníky vyzvat ke smírnému vyřešení věci. Z tohoto řízení, ale i z řízení před Okresním soudem v Semilech vyplynulo, že žalobce požaduje účetní doklady nejen proto, aby provedl majetkové vypořádání po zániku ZO Hilleshog Semčice v souladu s ust. čl.22 odst.2 věta druhá a článkem 36 odst.5 stanov, ale zejména proto, aby se domohl zápisu vlastnického práva k rekreačnímu objektu, který i nadále užívá žalovaná a která je jako vlastník zapsána v katastru nemovitostí. Z provedeného dokazování je zřejmé, že rekreační objekt ve Františkově není nijak rozsáhlý (stp.p.č 87 má výměru 219 m², louka parc.č.433 výměru 43 m²) byl dlouhodobě využíván výlučně členy zaniklé ZO Hilleshog Semčice, nyní členy žalované Základní organizace Odborového svazu státních orgánů a organizací Semčice se sídlem v Semčicích, kteří jsou totožní s členy zaniklé organizace a mají i nadále zájem rekreační objekt, k němuž mají jisté citový vztah, nejen užívat, ale také jej udržovat, zvláště když z řízení nevyplynulo, že by se žalobce nějakými částkami se na údržbě tohoto rekreačního objektu podílel. Nelze přehlédnout ani to, že i nadále platí ustanovení Listiny o přechodu vlastnického práva, která byla vydána dne 13.dubna 1994 o tom, že odborový majetek je nezczizitelný. Rekreační objekt je i nadále v držení odborové organizace a dle názoru odvolacího soudu nic nebrání tomu, aby byla mezi odborovým svazem žalobce,

odborovým svazem, jehož je nyní členem žalovaná a žalovanou uzavřena dohoda o majetkovém vypořádání, dle níž by i nadále předmětné nemovitosti zůstaly ve vlastnictví žalované s příslušným omezením dispozic ve prospěch odborového svazu jehož je nyní členem. Možnost uzavřít takovou dohodu připouští i rozsudek Nejvyššího soudu ČR zn.sp. 20 Cdo 2641/2000 na který odkazuje i rozsudek Nejvyššího soudu ČR zn.sp. 28 Cdo 2669/2006.

Vzhledem ke změně rozsudku soudu I.stupně rozhodoval odvolací soud jak o náhradě nákladů řízení před soudem I.stupně, tak i před soudem odvolacím (§ 224 odst.1,2 o.s.ř.). V řízení měl plný úspěch žalovaný, takže mu dle ust. § 142 odst.1 o.s.ř. přísluší náhrada nákladů řízení, které mu vznikly zastoupením advokátem a zaplacením soudního poplatku z odvolání.

Na náhradě nákladů řízení před soudem I.stupně byla žalované přiznána náhrada v celkové výši **22.491,- Kč** a to za zastoupení žalované ve dvou řízeních před soudem I.stupně, za zastoupení žalované v prvním odvolacím řízení a za zaplacení soudního poplatku z odvolání v částce 1.000,- Kč.

Za zastoupení v prvním řízení před soudem I.stupně byla žalované přiznána částka **9.540,- Kč** sestávající z paušální odměny zástupce v částce **4.500,- Kč** (§ 8 písm.a) vyhl.č.484/2000 Sb. ve znění platném do 31.8.2006), z paušální náhrady **300,- Kč** za čtyři úkony právní služby - převzetí zastoupení, sepis vyjádření, účast při jednání dne 30.11.2005 a 4.1.2006 (§ 13 odst.3 vyhl.č.177/1996 Sb. ve znění platném do 31.8.2006), z náhrady za ztráty času - devíti hodin strávených cestou k jednání ze sídla zástupce do sídla soudu a zpět, včetně cesty uskutečněné dne 14.12.2005, kdy jednání odpadlo, ve výši **900,- Kč** (§ 14 odst.1 písm.a) vyhl.č.177/1996 Sb. ve znění platném do 31.8.2006), z náhrady cestovních výdajů při použití osobního vozidla Škoda Superb s průměrnou spotřebou 6,1 litru motorové nafty na 100 km za tři cesty k soudu a zpět (3x140 km) v celkové částce **2.317,- Kč** (774+759+784), když pro cestu uskutečněnou dne 30.11.2005 byl prokázán nákup nafty v ceně 28.30 Kč/litr (§ 13 odst.4 vyhl.č.177/1996 Sb, § 2 písm.b) a § 3 písm.e) vyhl.č.647/2004 Sb., § 2 písm.b) a § 3 písm.e) vyhl.č.496/2005) a z částky **1.523,- Kč** odpovídající 19% dani z přidané hodnoty z přiznané odměny a náhrad (§ 137 odst.3 o.s.ř., a § 47 odst.1 písm.a) odst.3 zákona č. 235/2004 Sb.).

Za zastoupení žalované před odvolacím soudem byla přiznána částka **2.767,- Kč** sestávající z paušální odměny zástupce v poloviční výši **2.250,- Kč** (§ 10 odst.3, § 8 písm.a) a § 18 odst.1 vyhl.č.484/2000 Sb. ve znění platném do 31.8.2006), z paušální náhrady **75,- Kč** na hotové výlohy zástupce za jeden úkon právní služby - sepis odvolání a z částky **442,- Kč** odpovídající 19% dani z přidané hodnoty z přiznané odměny a náhrady. Za zastoupení při druhém řízení před soudem I.stupně byla žalované přiznána náhrada v celkové výši **9.184,- Kč** sestávající z paušální odměny zástupce **4.500,- Kč**, z paušální náhrady **150,- Kč** na hotové výdaje zástupce za dva úkony právní služby - vyjádření a účast u jednání dne 19.7.2006, z paušální náhrady **600,- Kč** na hotové výlohy zástupce za dva úkony právní služby - vyjádření ze dne 10.10.2006 a účast u jednání dne 18.10.2006 (§ 13 odst.3 vyhl.č.177/1996 Sb. ve znění platném od 1.9.2006), z náhrady za ztrátu času šesti hodin strávených cestou k jednání ze sídla zástupce do sídla soudu a zpět ve výši **900,- Kč** (za první cestu dle § 13 odst.4 vyhl.č.177/1996 Sb. ve znění platném do 31.8.2006 a za druhou cestu ve znění platném od 1.9.2006), z náhrady cestovních výdajů při použití osobního vozidla Škoda Superb s průměrnou spotřebou 6,1 litru motorové nafty

na 100 km za dvě cesty k soudu a zpět (2x140 km) v celkové částce 1.568,- Kč (748+748) a z částky 1.466,- Kč odpovídající 19% dani z přidané hodnoty z přiznané odměny a náhrad.

Za zastoupení žalované v tomto odvolacím řízení byla žalované přiznána náhrada ve výši 11.424,- Kč sestávající z odměny zástupce 9.000,- Kč (§ 8 vyhl.č.484/2000 Sb. ve znění platném od 1.9.2006), z paušální náhrady 600,- Kč na hotové výlohy zástupce za dva úkony právní služby – sepis odvolání a účast při jednání (§ 13 odst.3 vyhl.č.177/2006 Sb. ve znění platném od 1.9.2006) a z částky 1.824,- Kč odpovídající 19% dani z přidané hodnoty z přiznané odměny a náhrady. Žalované nebyla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek z odvolání 1.000,- Kč, který byl k výzvě soudu zaplacen dne 14.prosince 2006, neboť dle poznámky č.2 k celému Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č.549/1991 Sb., o soudních poplatcích v platném znění, *došlo-li ke zrušení rozhodnutí o věci samé v důsledku návrhu na zrušení usnesení o schválení smíru, odvolání, dovolání, žaloby pro zmatečnost, žaloby na obnovu řízení, kasační stížnosti nebo rozhodnutím Ústavního soudu, neplatí poplatek za řízení poplatník, který ve věci již jednou poplatek zaplatil.* V předmětné věci žalovaná již zaplatila soudní poplatek z odvolání, které podala proti rozsudku soudu I.stupně ze dne 11.1.2006, čj. 15 C 245/2005-66 a nebyla proto povinna z nyní podaného odvolání poplatek platit. Povinností soudu I.stupně proto bude soudní poplatek, zaplacený na základě nesprávný výzvy, žalované vrátit (§ 10 odst.2 zák.č.549/1991 Sb.).

Přiznanou náhradu nákladů před soudy obou stupňů v celkové výši 33.915,- Kč (1000+21491+11424) je žalobce povinen zaplatit žalované ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalované a to v souladu s ust. § 160 odst.1 a § 149 odst.1 o.s.ř..

Poučení :

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání dle ust. § 237 odst.1 písm.a) o.s.ř., neboť jím bylo změněno rozhodnutí soudu I.stupně. Dovolání může účastník podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku. Dovolání se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, v tomto případě u Okresního soudu v Mladé Boleslavi. Rozhodne o něm Nejvyšší soud ČR v Brně.

V Praze dne 11.dubna 2007

Za správnost
Pavla Henyše

Předseda senátu :
JUDr. Zdeněk Valenta
v. r.